

Verslag Biënnale Kunst in de Heilige Driehoek

Hoop doet leven.

Op 11 augustus ontwaakte Sed Vitae uit de coronaslaap. Op deze zonnige zomerdag bracht een gezelschap van 24 leden en introducees een bezoek aan de 2^e Biënnale Kunst met als thema "Hoop" in de Heilige Driehoek in Oosterhout (NB). In de Kloosterhoeve zittend onder de enorme Globalloon van de Mechax Gaba werden wij traditiegetrouw onthaald op koffie en thee en een flink stuk appeltaart. Het was ook een moment waarop leden van de vereniging elkaar weer op een gezellige manier konden ontmoeten.

Vervolgens werd het gezelschap opgesplitst in drie groepen en ging men van start voor een lange of korte wandeling langs de vele kunstwerken. De Heilige Driehoek vormt een uniek landschap met drie monumentale kloostercomplexen waarvan de priorij van de Norbertinessen in het klooster Sint Catharinadal en de Sint Paulusabdij werden aangedaan. De Onze Lieve Vrouwe Abdij van de Benedictinessen is vanwege restauratie en verbouwing niet in de route opgenomen.

Vanuit de lommerrijke dreef van dit klooster kwamen ons wel geluiden tegemoet over angst voor verlies, maar ook over verbondenheid van mensen aan elkaar. Je kon het object Calling van Job Koelewijn niet zien maar alleen horen. Als wij de poort van het Catharinadal binnengaan staan we oog in oog met het oude slotje De Blauwe Kamer en bevinden wij ons op historische grond. In de omvangrijke kloostertuin is het uit bamboe vervaardigde Oloide Paviljoen van Maria Blaisse een bijzonder object. De open en beweeglijke ruimte kan een meditatieve stilte te weeg brengen bij degene die erbinnen stapt.

In de kapel verderop zijn de sculpturen van Anish Kapoor een intense en zintuiglijke ervaring. De wandeling voert ons vervolgens langs schilderijen van de bekende Brabantse kunstenaar Marc Mulders. Met als titel Hope verwerkt hij Perzische miniatuurkunst met voorstellingen van tuinen in het Paradijs.

In de tuin voor de kapel torenen van Maria Roosen twee kleurrijke houten sculpturen bedoeld als plek om je even terug te trekken voor rust en bezinning. In een oude put ooit van vitaal levensbelang voor de zusters die hier woonden treffen wij een kunstwerk van Jelle Korevaar aan. Een verrassende en inspirerende plek over hoop. Vervolgens gaat de wandeling verder door het gastenverblijf waar klokken hangen met terracotta elementen van Guido Geelen en een videowerk van Bill Viola waarin een vrouw een reeks eenvoudige, soms rituele handelingen uitvoert. Catherine's Room, eerder te zien in museum De Pont. Het zijn niet alleen de kunstwerken waaruit hoop geput kan worden maar ook de prachtige bloembedden waar langs de wandeling voert en die ons brengt naar de grote wijngaard die de zusters sinds 2016 exploiteren. Daar aan de rand van de wijngaard rijst metershoog de sculptuur op van de Belg Peter Buggenhout. Een werk gemaakt van oude materialen dat hij zelf abject noemt. Over de vraag of het mooi of inspirerend wordt gevonden blijken de kijkers nogal verdeeld. Op

onze verdere tocht komen we nog diverse werken tegen, waarbij de poëtische film van Robin Ramos en Kymani Ceder over haardracht boeiend is.

Voor wie door de wandeling vermoeid is geraakt is een bezemwagen voor handen om je terug te brengen naar het beginpunt. We besluiten echter als groep terug te wandelen want er wacht ons nog een aantal werken in en rondom de Paulusabdij. In de kerk is het werk van Juliette Minchin De wake van het Kaarslicht een aangrijpend symbool om stil te staan bij de overgang van leven naar

dood. Achter het altaar valt een compositie te bewonderen van een gekruisigde (Christus?) van de hand van Robert Zandvliet. In een zijbeuk treffen we een werk dat levensdrift en doodangst moet verbeelden, momenten van transformatie die het leven kenmerken. Gemaakt door Berlinde de Bruyckere. Onze weg vervolgend bewonderen we in de kloosteromgang het ritmische tegelplateau van de Syriër Rabi Koria en weer buiten treffen we een lang snoer van witte eieren als afrastering van de wei en een symbool en verwijzing naar het bloeiende boerenbedrijf dat de monniken hier in het verleden hebben gehad. De tocht zit er bijna op. Na een laatste blik op het vliegtuig van Joost Conijn keren we moe en voldaan terug naar de Kloosterhoeve waar een heerlijke lunch met streekproducten ons wacht. Ook wordt uiteraard op de witte wijn getoast die de zusters verbouwen en bottelen.

Na de lunch nemen we afscheid van elkaar en kan men desgewenst verder op eigen gelegenheid nog rondkijken of in de kloosterwinkel producten kopen.

Al met al een bijzonder geslaagde dag, een hoopvolle en mooie opening van een nieuw seizoen van de cultuurgroep van Sed Vitae.